

LĀTVAS

No. 49. Metai VII

Lapkr.-Nov. 26, 1927

L.TSR. valst.
respublikas
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

XXV IR PASKUTINIS Sekmadienis po Sekminių.

E v a n g e l i j a .

MATO 24, 15-35.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Kuomet išvysite pranašo Da-
nielio apskelbtą sunaikinimo nuobodą,
stovinčią šventoje vietoje, — kas tai
skaito, teišmano, — tuomet kas yra
Judėjoje, tegul bėga į kalnus. Ir kas
ant stogo, tenelipa žemyn ko nors pa-
siimtų iš savo namų, ir kas lauke, tenegrįžta savo
jupos pasiimtų. Deja gi neščioms ir žindžiančioms
tose dienose. Melskite, kad jums netektų bėgti
žiemą ar subatoje. Nes tuomet bus didis suspau-
dimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki
šiolei ir nebus. Ir jei tos dienos nebutų buvusios
sutrumpintos, neišsigelbėtų nei vienas žmogus; bet
dėlei išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. Tu-
omet jei kas jums sakytų: Štai, čia Kristus, ar te-
nai, netikėkite. Nes kilis netikrų kristų ir netikrų
pranašų, ir jie darys didžių ženklų ir stebuklų,
taip kad būtų įvesti į paklydimą (jei tai būtų
galima) net išrinktieji. Štai, aš jums išanksto
apskelbiau. Jei tat jums sakytų: Štai, jis tyruose.
neišeikite; štai namų gilumoje, netikėkite. Nes
kaip žaibas išėina nuo rytų ir pasirodo iki vakarų,
taip bus ir žmogaus Sūnaus atėjimas. Nes kur tik
bus maitos, susirinks ir arelių. Tuojau gi po tų
dienų suspaudimo saulė aptems, ir mėnulis nebe-
duos savo šviesos, ir žvaigždės puls nuo dangaus,
ir dangaus galybės bus pajudintos. Tuomet pasiro-
dys danguje žmogaus Sūnaus ženklas, ir tuomet

L e k c i j a .

KOLOS. 1, 9-14.

BROLIAI: ir mes nuo tos dienos, kurio-
je išgirdome, nesiliaujame meldęsi už
jus ir prašę, kad jus butumėte pilni jo
valios pažinimo visokia dvasine išmin-
timi ir išmone, kad elgtumėtės taip,
kaip verta Dievo, jam visakuo patikda-
mi ir nešdami vaisiaus kiekviename ge-
rame darbe ir tapdami, Dievo pažinimu, sustiprinti
visokia stiprybe sulig jo garbės galia parodyti
su džiaugsmu visokiai išsvermei ir kantrumui, dė-
kodami Dievui Tėvui, kuris padarė mus vertus
dalyvauti šventųjų tėvainystėje šviesoje, kuris iš-
gelbėjo mus iš tamsybių valdžios ir perkėlė į
savo meilės Sūnaus karalystę. Jame turime atpir-
kimą jojo krauju, nuodėmių atleidimą.

visos žemės giminės raudos ir matys žmogaus Sū-
nų, ateinantį dangaus debesyste su didžia galybe
ir didenybe. Jis siųs savo Angelų su trimitu ir su
skardžiu balsu, ir jie surinks jo išrinktuosius nuo
keturių vėjų, nuo vieno dangaus pakraščio iki ki-
tam. Mokykitės prilyginimo nuo figų medžio: ku-
met jo šaka jau darosi minkšta ir dygsta lapų,
jus žinote, kad vasara arti. Taippat ir kuomet jūs
visa tai išvysite, žinokite, kad jis arti duryse. Iš-
tikrųjų, sakau jums, šita karta nepraeis, iki visa
tai įvyks. Dangus ir žemė praeis, mano gi žod-
žiai nepraeis.

Sveiki Brangūs Remėjai.

Sveikiname pirmąjį Marijonų Kolegijos Remėjų Draugijos Seimą!

Sveikiname supratusius butiną reikalą turėti Amerikos lietuviams Aukštojo mokslo įstaigą — Kolegiją jos Remėjus, skyrių Delegatus, Draugijų Atstovus!

Sveikiname gyvuosius lietuvius, kurių šviesus protas mato, jog tik per išauklėjimą, mokslą, kultūrą išgelbėsime mūsų garbingos praeitimi Tautos — jos trečiąją dalį, nuo ištautėjimo smarkių pavojų! Tinkamame jaunuomenės į gyvenimą paruošime gludi Lietuvių Tautos trečiajai daliai gyvybės ir mirties mįslė.

Sveikiname geraširdžius Kolegijos Remėjus, kurie savo kilniame uofoime pasiryžo pagaminti šviesią jaunuomenę ateitį! Prie to kilnaus darbo Jus prisidedate savo uždirbtais su vargu pinigais.

Vargo pinigai — aukos, pašvęstos Jusų prakaitu ir darbu, sukurs amžiams minėtiną paminklą, — dideli darbai vargingai pradedami, sunkiai kuriami, bet vargelį išvargus, tampa brangūs, neįkainuojami, milžiniški.

Nebijokime vargo! darbo! pasišventimo! Bukime verti garbingų prabočių ainiai! Jie sukūrė Lietuvių Tautos istoriją Europoje, mes-gi ją sukursime Amerikoje. Tik daugiau vienybės ir darbo!

Marijonų Kolegijos Remėjų Draugija pradėjo gyvuoti 1924 m. Pirmasis skyrius susikūrė Melrose Park, Ill. gru-

džio 14 d. 1924 m., antrasis-gi šv. Mykolo parapijoje, Chicago, Ill. sausio 18 d. 1925 m.

Pirmasis metais M. K. R. Dr-ja turėjo beveik 600 Remėjų, antrasis (1926) jų skaičius pasidvigubino, nes buvo daugiau 1100, šiais-gi 1927 metais M. K. R. Draugija turi viso 1.990 Remėjų, kurie yra susiburę į 33 skyrius, arba stačiai priklauso prie Centro. Skyriai yra šiose parapijose: 1. Melrose Park, Ill. 2. Šv. Mykolo par. Chicago, Ill. 3. Easton, Pa. 4. Kenosha, Wis. 4. Bayonne, N. J. 6. Šv. Jurgio par. Brooklyn, N. Y. 7. S. Lawrence, Mass. 8. So. Boston, Mass. 9. Brockton, Mass. 10. Lowell, Mass. 11. Nashua, N. H. 12. Worcester, Mass. 13. Norwood, Mass. 14. Baltimore, Md. 15. Montreal, Can. 16. Amsterdam, N. Y. 17. Niagara Falls, N. Y. 18. Šv. P. M. Gimimo par. Chicago, Ill. (apsnudęs) 19. Aušros Vartų par. Chicago, Ill. 20. Chester, Pa. 21. Cicero, Ill. 22. Šv. Jurgio par. Chicago, Ill. 23. Chicago Heights, Ill. 24. Rockford, Ill. 25. Šv. Kryžiaus par. Chicago, Ill. 26. Dievo Apv. par. Chicago, Ill. 27. Racine, Wis. 28. Sheboygan, Wis. 29. Indiana Harbor, Ind. 30. Waterbury, Conn. 31. New York City. 32. Kansas City, Kan. 33. Detroit, Mich. Paskutinis skyrius įsikūrė 1926 m. gruodžio 19 dieną.

Svarbiausieji Kolegijos Remėjai yra šie: Nariai Steigėjai:

1. L. R. K. Federacija paaukojo \$1.028.31.

2. Šv. Kazimiero Kapinių Valdyba (Kolegijos koplyčia) paaukojo \$500.00.

3. Valerijonas Grikis \$500.00.

Garbės Remėjų, užsimokėjusių po \$100.00 yra 45 ir 17 aukavusių daug įvairiais daiktais, ar patarnavimu. Iš gerb. kunigų Kolegijos Garbės Remėjais yra šie: kun. J. Lietuvninkas, kun. P. Saurusaitis, a. a. kun. Pr. Jakštys, kun. Pr. Cybelis, kun. Pr. Juras, kun. Kuras, kun. J. Valantiejus, kun. J. Svirskas, kun. Ign. Albavičius, kun. J. Vaičiunas, kun. Kaz. Urbanavičius ir kun. S. Bys-trais.

Amžinieji-gi Remėjai-kunigai yra šie: kun. J. S. Mikulskis, kun. A. P. Bal-tutis ir kun. Pr. Garmus. Viso Amžiniųjų Remėjų yra 90 ir pasižadėjusių tapti — 9.

Kolegijos steigimo fondas per 1924 -1927 m. viso gavo pajamų (čia ne-skaitoma turėtų išlaidų) \$18,193.49 ir susidarė šiaip: Nariai Steigėjai 2,028.31

Garbės Remėjai 4,500.00
Amžinieji Remėjai 4,500.00
“Dienos Uždarbis” iki

9-XI-1927 . . . . . 3,932.22

Įvairios aukos vakarai etc. 1,532.96

Įvairiais daiktais 1,700.00

Viso \$18,193.49

.. Taigi, daili yra darbo pradžia. Te-gul Pirmasis Remėjų Seimas buna ga-lingu lietuviams Išeivijoje šauksmu į sutartiną ir nuoširdų darbą, o tinkamų Kolegijai murų susilauksime! Musų no-rai kilnūs, tiksliai šventi, tad ir geriau Dievas mums darbe laimins! Į darbą!

MARIJONŲ KOLEGIJA HINSDALE, ILLINOIS

ŠVENTAS DIENAS ŠVĖSTI.

Maldos Apaštalystės Intencija

Gruodžio mėnesio Maldos Apaštala-
vimo intencija yra: “Šventimas šventų
dienų”. Šventimas šventadienio yra tai
ne žmonių pramanytas, bet paties Dievo
įsakytas: “Atmink šventąją dieną švęsti”,
o Katalikų Bažnyčia, šitąjį Dievo įsaky-
mą paaiškindama, pridėjo dar nuo savęs
įsakymą “ir šv. Mišių su pamokslais klaus-
tyti”...

Kuriuo tikslu Viešpats išleido šį įsa-
kymą? Kad žmogus per šešias savaitės
dienas sunkiai pasidarbavęs, galėtų sep-
tintąją dieną pasilsėti, ir, atidėjęs šalin
visus darbo rūpesnius ir vargus, septintą
 dieną galėtų pašvęsti vien tiktai Dievui
pagarbinti ir pasirūpinti savo siela. To-
dėl Viešpats ir pavadino šį sekmadienį
“Viešpaties diena.”

Kiek svarbus yra šis įsakymas, tai
jau galima suprasti iš to, jog Viešpats,
išleidamas savo dešimtį įsakymų, prie
vieno tiktai pridėjo žodį: “Atmink,” lyg
tartum primygtinai pažymėdamas, jog šis
įsakymas yra vienas svarbiųjų ir yra grie-
žtai pildytinas ir jo peržengimas yra sun-
kiausiai baudžiamas.

Žmogus, besirūpindamas savo darbais,
negali kaip reikiant pagarbinti Dievą ir
pasirūpinti savo siela — prilimpa prie
žemės, nebeprasikelia aukštyn; todėl Die-
vas ir sako: “Šešias dienas tu darbuosies
ir atliksi visus savo darbus”..., t. y. per
šešias dienas tu atlik visus savo darbus,
o sekmoje dienoje dirbti yra tau uždraus-
ta: nei dirbtuvių, nei laukų, nei amato,
nei vaisbos nei kitų savo fizinių darbų,
kad galėtų pasilsėti ir tavo tarnai, ir gy-
vuliai, ir tu pats.

Atmetęs šalin rūpesnį fiziniais dar-
bais, jau lengvai gali pakelti savo širdį
prie Dievo, pasirūpinti savo sielos padė-
timi, kas yra svarbiausias žmogui dalykas

— “Morta, Morta tu daugeliu rūpinies,
bet vienas tau reikalinga — išganymas
sielos!..” Todėl šią šventąją “Viešpa-
ties” dieną mūsų kiekvienas privalo pa-
švęsti *Dievas pagarbinti ir savo sielai at-
gaivinti.*

Šiuodu yra tarpusave taip kietai su-
sijungusių, jog vienas be kito negali ap-
seiti — negali pagarbinti Dievo, nepakel-
damas savo sielos prie Jo savo gerais dar-
bais, negali daryti gerų darbų, pakelti
sielą prie Dievo, negarbindamas Jo.

Todėl ir šventoji Bažnyčia įsako klaus-
tyti šv. Mišių su pamokslais. Delko? Ka-
dangi per šv. Mišias žmogus nepaprastu
budu susijungia su pačiu Iganytojumi ir
dalyvauja Jo nekruvinoje aukoje; pasike-
lia su Juomi prie Aukščiausiojo Sosto,
neša ten savo prašymus, skundžiasi savo
vargais ir kryžiais, išprašo kantrybės ir
iminties ir grįžta žemėn pilnas iš Dievo
apturėtų malonių netiktai sau, bet ir sa-
vo broliams ir seserims, skaiestykloje varg-
stantiems. Čia jisai atiduoda Dievui gar-
bę, nusižemindamas prieš Jį.

Bet kad gerai išmanius, kaip garbin-
ti Dievas, tai reikia pasimokyti; todėl
Bažnyčia ir įsako klausyti pamokslų, nes
“Išaiškinimas Tavo žodžių apšviečia ir
teikia išminties”, kaip sako Psalmistas.
Iš pamokslų, iš gerų knygų, iš pasikalbė-
jimų apie mūsų priedermes supras: “jog
Dievas garbinti reikia, jog “tikėjimas be
gerų darbų yra numiręs”, jog geriausias
pagarbinimas Dievo yra tai meilės darbai.
Štai ir suprasi jog šventą dieną negali
pagarbinti Dievo be gerų meilės darbų —
taigi ir paskirk šią dieną ypač meilės dar-
bams, o progos tam turi lig valiai: kiek
tai šiame pasauly varguolių?! Taigi eik
po varguolius ir šluostyk nuo jų veido
riedančias ašaras: “alkaną papenk, trok-
štantį pagirdyk, nuogą pridengk, nemo-

kantį pamokyk"... Štai tavo šventadienio darbas! Tai vienintelis kelias, kursai tavo sielai užtikrins amžinąją laimę, Dievui atneš tikrąją garbę!

Deja! Žmonės dažnai tą užmiršta! Dažniausia šventą dieną dar labiau, negu kitomis dienomis užrustina Dievą. Šią dieną suvartoja jie tam, kad dailiau išsipuotų; šią dieną žmonės labai girtuokliauja, puotauja, tinginijauja, o tuo tarpu mūsų broliai ir seserys čia pat pašonėje, badu noksta, skursta, šaukiasi Dievop ir... nėra kas ranką paduoda!

Taigi, "Atmink šventą dieną švęsti."

A. B.

AMŽINOJI KUNIGYSTĖ.

(Tęsinys).

Jeigu kuomet mes laikome šv. Sakramentą savo rankose, mūsų akys atsivertę kaip anuomet Kleofo miestelyje Emmaus, mes tuomet aiškiai pažintume, kad po šitos sakramentalinės ir esminės vienybės nėra nieka artymesnio tiktai vienybė su Juo amžinoje garbėje.

Štai koki daviniai apšvietė Bažnyčios mokytojus, kurie pažino, kad negalima įsivaizduoti aukštesnių pareigų ir didesnės galios kaip kunigo pareigos ir galia. Dieviškųjų veiksmų eilėje — savo konsekrovimo galybe kunigas stovi pirmas šalia Švenčiausios Panelės, kuri galima pavadinti Įsikunijusio Žodžio palapine; lygiai Švenčiausio Sakramento saugotojo pareigose jisai stovi šalia šv. Juozapo, Dievo S u n a u s g l o b ė j o . Ką daugiau galima kunigui suteikti? Kokia tobulybės pareiga gali viršinti šitos galios pareigą, kitokią tarnybą ir šitokią gyvą vienybę su Žodžiu tapusiu kunu? Šv. Jonas Križostomas sako, kad konsekruojanti ranka turi būti baltesnė už saulės viesą; jeigu tokios turi būti rankos, tai ką bekalbėti apie jo akis, kurios stebi Jojo Dieviką

Butybę, pridengtą bet silpnai tepaslėptą, ir lupas, kurios sako "Tai yra mano Kunas", ir ausis, kurios girdi savo paties pažįstamą balsą, kalbantį naujos Dievo kurybos žodžius? Jeigu toksai privalo būti mūsų kuno šventumas, koks turi būti kunigo sielos skaistumas: prote su visais jo privalumais, galimybėmis, atmintimi, vaizduote; širdyje su visais jos jausmais ir troškimais; nąžinėje su visais savo atskirimais ir viršiausiais įsakymais; ir valioje su visais savo nepalaužiamais pasirižimais ir tvirtu viešpatavimu ant viso savo vidujo ir viršujo gyvenimo?

Tikrai, tokiu budu, kunigystė savo esmėje yra reikalavimai ir pareigos, pamatinė taisyklė, ir aukščiausias tobulybės laipsnis, dieviškai paties mūsų Viešpaties įsteigtas.

Bet tai dar ne visa. Kunigas turi jurisdikciją ir ant mistiškojo Kristaus kuno, tai yra ant sielų tų, kurie yra naujai atgimę iš vandens ir šv. Dvasios. Šv. Paulius sako: "Mes juk esame Dievui geras Kristaus kvapas tų tarpe, kurie išganomi, ir tų, kurie žūna: vieniems, tiesa, mirties kvapą mirčiai, kitiems gi gyvenimo kvapas gyvenimui. Ir kas tiems dalykams taip tinka?" (2 Kor. 2, 15-16). Reiškia, kas to nenusigąs? Kas gali būti atsakomingesnio kaip stovėti tarp gyvųjų ir mirusiųjų, einant kunigo pareigas, atiduoti atskaitą už sielas, mūsų priežiurai pavestas? Bažnyčios Tėvai vadina jas tokiomis pareigomis, kurias eiti patys angelai dreba. Buti karaliumi žmonių arba vadu kariuomenės, kurių gyvybė pavojuje, yra baisu. Kaip didelė turi būti toji aplinkybė, kurios sėkmės yra amžinos? Koksai šventumas, koksai gailestingumas, koksai nusižeminimas, kokia kantrybė, kokia iškimintis, kokia tvirtybė, koksai supratimas yra "šioms pareigoms užtektini"? Jeigu tasai ryšys, kuris vienija kunigą su jo Dieviškuoju Viešpačiu šv. Mišiose, reika-

lauja dvasinės tobulybės, be abejo žmonių mokytojo, vado ir teisėjo pareigos reikalauja tos pačios dvasinės padėties. Kunigas yra skirtas “exercere perfectionem — lavintis tobulybėje”, tai yra, jisai turi reikšti tobulybės savyje ir lenkti žmonių širdis į tą pačią tiesą ir panašumą. Jisai privalo, tokiu budu, visu pirma patsai būti tobulas.

Vardų, kuriais pažymima šitie ryšiai, yra gana daug; jie reiškia daugiaipės pareigas. Jau Sename Įstatyme tipiškieji kunigai buvo vadinami žuvininkais (Jerem. 16, 16), medžiotojais (t. p.) ir ganytojais (Ezek. 34, 23). Naujame gi Įstatyme jie vadinasi žmonių žuklautojais (Mork. 1, 17) ir avijos ganytojais (1 Petr. 5, 2. 4). Bet čia jie turi platesnės reikšmės.

Jie yra namų užveizdos, kad duotų maisto kiekvienam žmogui tinkamu laiku — tai yra, vadovautų ir valdytų Dievo įnamius.

Jie yra Dievo atstovai (2 Kor. 5, 20), turintieji, tokiu budu, pasiuntinybę tartis ir Jo vardu daryti santaiką. Jie turi dieviškosios pasiuntinybės įgaliojimus su nurodytomis sąlygomis, kuriomis jie kalbėtų su žmonėmis bei taikintų juos su Viešpačiu Dievu ir ypatingu sumanumu teistų ir teiktų išstareję tiems, kurie priklauso ar nepriklauso jų pasiuntinybės sąlygų ir sumetimų.

Jie yra Dievo padėjėjai (1 Kor. 3, 9) pasaulio dirvoje ir Kristaus vynyne. Jie yra artojai (1 Kor. 9, 10), sėjėjai (Mork. 4, 14) ir piovéjai (Jon. 4, 38). Kunigystės pareiga yra arti dirva tautose, naikinti netikėjimo šaknis (Žyd. 12, 15), kurios trukdo žagrę. “Aš darau iš tavęs lyg naują kuliamąjį vežimą, turintį aštrių dantų; tu sutrinsi kalnus ir sutrupinsi ir paversi kauburius lyg dulkėmis. Aš vėtysiu juos, vėjas nuneš ir viesulas išblaškys juos” (Iz. 41, 15-16). Jie yra sėjėjai, kurie sėja Žodžio sėklą ant dirvų ir vandenų (Iz. 32, 20). Jie yra piovéjai,

kurie vaikščioja verkdami bergždžiam pasaulyje, bet kurie vieną gražią dieną sugrįš su džiaugsmu, nešdami savo pėdus. (Ps. 125, 5-7). Šitie visi pavadinimai, nors ryškus, yra vien idealus vaizdai. Jų esama daugiau, kurie savo paprastumu yra musų gyvenimui ir reikalams artymesni.

Kunigai yra Dievo pagelbininkai-statytojai, keliantieji Bažnyčią ir stiprinantieji šv. Dvasios šventovę ant vienintėlio pamato, kurį Kristus, Įstatytojas-Pavyzdys, yra nutiesęs. Jie yra tėvais visų tų, kurie yra naujai gimę iš vandens ir šv. Dvasios: bet ypatinga prasme artymesniu bei amžinu ryšiu jie yra tėvais tų, kuriuos patys apkrikštijo. Šv. Paulius sako korintiečiams: “Nors jus turėtumėte dešimtį tukstančių mokytojų Kristuje, bet nedaug jus turite tėvų; juk evangelija aš juos pagimdžiau Jėzuje Kristuje” (1 Kor. 4, 15). Šitas užvardinimas yra paprasčiausias ir geriausia suprantamas visiems, seniems ir jauniems, mokytiems ir bemoksliams. Prigimties srityje tėvo ir kūdikio ryšys yra visuotinas ir malonės gyvenime jisai tampa dvasiniu papročiu. Tėvo vardas iš visų kunigo vardų yra patsai pirmutinis, svarbiausias, aukščiausias, galinčiausias, garbingiausias ir daugiausia įtikinąs. Pasaulyje jisai gali įgyti iš jo įvairių pagarbos šaltinių daugelį vardų, iš mokslo įstaigų daugelį laipsnių, iš bažnytinių teisių daugelį poaikščių; bet nė vienas tų vardų neturi tokios gilos ir aukštos prasmės kaip tėvas, ir nė vienas jų, tiktai dvasinė tėvonystė pereis į amžinybę. Pasaulis savotiškais sumetimais tėvo vardą apipylė įvairiais pakeitimais ir kunigai sutiko priimti jiems primestus pasaulio pavadinimus. Einant šiais pavadinimais tėvo bei sunaus vardo prasmė iš pradžių nublanko, paskui užsimiršo ir pagaliau išnyko. Bendro pasitikėjimo ir meilės artymiausias ryšys tarp kunigų ir tikinčiųjų šiuomi iškuro ir jo vieton išibriovė nutolimas ir nepasitikėjimas.

Tretininkų Žinios.

Sventoji Poetė.

Šv. Teresė, Mažoji Jėzaus Gėlėlė, parašė gana daug poetinių veikalų: eilių, giesmių, eiliuotų vaidinimui veikalų, viso apie 149 spaudos puslapių. Ją galime vadinti šventąja poete, nes ne vien savo švelniu formos skoniu, bet ypač giliomis mintimis žavi skaitytojo sielą. Josios poetinė siela rado geriausią išraišką švelniausioms mintims ir kilniausiems jausmams giesmėse. Ten randame ją su Dievu bendraujant. Žmogaus poetinės dvasios šios vidujinis gyvenimas nekliudo. Kiek džiaugsmo gilaus, kiek malonių valandų sieja turi ištikimai Dievui tarnaudama, galime suprasti šventųjų veikalus skaitydami.

Kiekvienas eilių vertimas yra netobulas. Ir žemiau paduotoji šv. Teresės "Šiandieninė Giesmė" turi savo trukumų. Bet norėdami bent kiek "Laivo" skaitytojams, o ypač pamaldesniems, atidengti šv. Teresės mintis, pasistengėme kiek galint arčiau laikytis jos formos ir paduotųjų minčių. Butų gera, kad į jos poeziją atkreiptų lietuviai poetai savo akis ir nerstų.

MANO ŠIANDIENINĖ GIESMĖ.

Dievas taikos ir meilės.

Gyvenu tik dabar trumpą valandą vieną,
Pranykstaš-gi momentas — gyvybės gija..
Žinai, Dieve, jog ant žemės mylėti Tave

Aš galiu tik šiandieną.

O, myliu Tave, Jėzau, visa mano siela
Pasilik su manim bent dienelei trumpat,
Karaliauki širdy, o teiktieji džiaugsmai,
Brangūs bus tik šiandieną.

Ateitis man nerupi, Apsaugos -- Tu siena!
Už rytojų maldaučiau, oi ne, negaliu
Užlaikyk tyrą širdį dvelkimu meiliu
Nedaugiau, tik šiandieną!

Gerai, rytojui giedočiau, bijau tiktai viena —
Nepastovi esu, o širdužėj graudu...
Noriu, Dieve, gerumo, — Ištersi skausmu
Nedaugiau, tik šiandieną.

Pamatysiu tave amženybės aš dieną,
Vadovauki man, Dieve, kelionės šalelėj,
Tarp smarkiųjų bangų veski mano laivėlį
Nedaugiau tik šiandieną.

Tavyje užsislepti daleiški man Dieve,
Nebevargins manęs šio pasaulio triukšmai,
Savo meile, malonę suteiki tikrai
Nedaugiau tik šiandieną.

Prie atleidžiančios praeitį Tavo širdies
Nebijosiu daugiau sielos priešo pikties,
O suteiki man, Jėzau, širdy, saugią vietą
Nedaugiau, tik šiandieną.

Sielos gyvas Tu maiste, dangaus Eucha-
ristija

Paslaptie, kurioj Meilė nuo amžių gyvena,
Apgyvendinki širdį, gyvoji tu Ostija,
Nedaugiau tik šiandieną.

Susivienyti leisk, Jėzau, Vymmedi šventas,
Ir silpnutės šakos yra vaisius Tau lemtas
Kekę vynuogių teikti norėčiau bent vieną
Mano Dieve, šiandieną.

Tosios meilės kekės, kurios uogos yr sielos,
Negaliu sudaryti pranykstančią dieną
Duok apaštalo, Jėzau, uolumo liepsnos
Nedaugiau tik šiandieną.

Nekaltoji Panele, meiliausi Žvaigždė,
Spinduliuojanti Jėzų, globoji kiekvieną,
Pasislėpti daleiški po Tavo skraiste
Nedaugiau, tik šiandieną.

Mano Angele Sarge, apgobki sparnu
Ir apšvieski kelelį skaidria mėnasiena,
Sutvarkyki žingsnius, vėl pagalbos šaukiu
Nedaugiau, tik šiandieną.

Pamatyti, o Jėzau, tave be ukų
Aš geidžiu, nes pasauly gyventi nyku
Nepaslėpk nuo manęs tavo Veidą man mie-
lą

Nedaugiau, kaip šiandieną.
Pagalėsiu umai Jo apreikšti geismus,
Nepranykstant daugiau prie Jo manajai
dienai

Aš giedosiu tuomet su lyra Angeiū
Amžinoje šiandieną.

Birž. 1884.

Uršulēs Nelaimēs

(Tęsinys).

Tuojaus paskui juodu du arkliu tempē ratus, ant kurių buvo mašina. Ji susidėjo iš trijų balkių ir sunkaus peilio. Tai buvo baisioji ir biaurioji galabinti žmonėms mašina. Čia jau prie jos buvo ir budelis, kurio drabužiai buvo aptiškę dar šviežiu žmonių krauju. Jo rankovės atraitotos; rankos nuogos iki alkunių. Jis dažnai ir biauriai šaipėsi, rodydamas savo šlykštų snukį ir dvi eili aštrių, nešvarių ir iškrypusių dantų.

Ant šlubo arklio, pririšto prie vežimo galo, buvo matyti jauna moteris, tvirtai pribraklinta.

Kiek kartų ji atsimerkė, jei teko pamąstyti tas baises prietaisas, ant kurio dar ji matė savo nelaimės draugų kunigų, dar nespėjusių nudžiuti kraują. Ji žinojo, kad greitai ta mašina išspės ir josios likimą.

Ilgas vaizduotės kankinimas, ilga, saulei smarkiai kepinant, kelionė, beveik parlaužė vargšės Uršulės drąsą ir jėgas. Ji būtų senai jau nukritus nuo arklio, jei tvirtos virvės nebutų jos laikiusios. Iš abiejų josios pusių ėjo po vieną žandarą, o jau toliau vilkosį neva savanorė kariuomenė, kuri tarnavo respublikonams. Tie kareiviai buvo nuskurę, pusnuogiai, blogai apginkluoti, bet nuolatos dainavo vilkų balsais "Marsilietė", o kartu mėtė biauriausius keiskumus ir piktžodžiavimus.

"Nutilkit! Jus nepakenčiami rėksniai!" — trinktelėjo lyg perkunas krei-

vakojo žmogaus balsas. — "Leonide, eik šian. Atsakyk į klausimus, kokius pilietis Šeduba tau teiks užduoti."

"Kad tave perkunas nutrenktų, tu šlykštusis!" sumurmėjo po nosim žmogus tarp 30 ir 40 metų senumo, bailios išvaizdos, atsiskirdamas nuo savo apdriskusių draugų. "Ar jau tu nieko geresnio neturėjai veikti, kaip išaukti mane į pasikalbėjimą su tuo tigru, beždžionės paveiksle. Jis gali padaryti nemažą klaidą — palaikyti mane už dorą žmogų ir uždaryti kalėjime".

Taip bumbėdamas artinosi tas žmogelis su raudona kepure rankoje.

"Ko-gi, pilietis, norėsi nuo manęs? — užklausė neva abejingai, žemai nusilenkdamas.

"Ne daug ko," tarė Šeduba, depelėjęs iš paniurų ir pašiepiančiai.

"Aš noriu, kad man pasakytumėi, kaip senai pažinai tuodu kunigu, kurių kaklus šiandien sutrumpinome tautos vardan".

"Jis viską žino; išdavikas jam pasakė," tarė pats sau Leonidas, nublankęs iš baimės.

"Na, kas? Ar esi kurčias ar nebylys?" tarė viešasis kaltintojas, gėrėdamasis savo širdyje nelaimingo savanorio išgąstimi.

"Aš esu geras respublikonas, grynas patriotas ir tikras proletaras," atsakė Leonidas su tiek gyvumo, kiek jis galėjo savyje jo rasti, darydamas savo politinio tikėjimo išpažinimą.

“O kas abejoja apie tavo patriotizma?” atsakė Šeduba, žaizdamas su baidiu, kaip katinas su pele. Leonidas atsibuso laisviau.

“Aš esu įtikintas, kad tu buvai labai artimuose santykiuose su kunigu Laža, kurį šiandien nugalabinome”, tarė Šeduba.

“Tegu jį galas! Argi pasakė jam kas nors, kad aš buvau zakristijonas pas tą nelaimingą kunigą, kurio sielą tepriima Viešpats!” mąstė sau Leonidas, labiau, nei pirma drebėdamas iš baimės.

“Tiesa, kad aš jį pirmiau kiek pažinojau,” jis atsakė, “bet aš niekuomet nesutikau su juomį jo politinėse klaidose.”

“Man rodos, kad tavo atmintis su trumpėjo — tarė pašiepiančiu budu Šeduba, bet gal nors tiek atmeni, ar Laža, kuris laiko užėigos namą Tilčiuose, yra nužudytojo kunigo tėvas, ar ne?”

“Taip; jis yra jo tėvas — išstėnėjo buvęs zakristijonas, nei kiek nedasiprasdamas, kam tie visi klausinėjimai.

“Tuomet — atsakė viešasis kaltintojas su taip šlykščiai iškrypusiu veidu, kaip niekuomet nebuvo — mes užsukšime pas jį ir pareikalasime šio to išgerti už tą garbingą darbą, kurį šį rytą atlikome.”

“Kaip? reikalauti gerimų jo sunaus žudytojams?” — sušuko Leonidas, kurio paprastą atsargumą nugalėjo nuostaba ir pasibaisėjimas.

“Ką? — suurzgė viešasis skundėjas, putodamas — ar pilietis Leonidas, kuris yra pamokytas žmogus, pamiršo

istoriją Bruto, kuris pats pasmerkė savo sunų mirtin; ar gal imasi viešai peikti mus?”

“Puikiai! Kilnu! mūsų šalis aukščiau už viską! — burbėjo zakristijonas, grįždamas į žemą vergiškumą, kokį sukėlė žmoguje baimė.”

“Į Patilčių užėigą, pas Lažos tėvą, išgerti į jo sunaus sveikatą — sukamandavo Šeduba balsu, pilnu velniško bjaurumo.

Kreivakojis, atsigrįžęs į savo driskus kareivius, suriko savo gergzdžiančiu balsu: “Pas Lažą! Išgerti į jo sunaus sveikatą;” ir šį įsakymą jis davė su tuo pačiu abejingumu, kaip kad jis būtų įsakęs pasižiūrėti į kairę ar dešinę. Net respublikos savanoriai sudrebėjo iš nuostabos ir pasibaisėjimo, išgirdę tokį įsakymą.

“Keista mintis atėjo apkaltintojo galvon,” burbtelėjo vienas kareivių, žiūrėdamas į giliotiną, o kurios dar tykšėjo šviežias nužudytojo jaunojo Lažos kraujas.

“Tai priešinga pačiai prigimčiai mintis,” pastebėjo kitas, kurio anojo filozofija pagavo.

“Gal tai buti priešinga ir pačiai prigimčiai, jei jums taip patinka — pratarė girtas anųjų draugas — visa, ką aš žinau, tai kad begaliniai karšta, ir kad aš tiek prarįjau dulkių, jog mano gerklė sausa lyg maluno miltakis, o kitos užėigos prie šio kelio niekur nėra.

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

Japonų šviesuomenė. 6). Ligi pastarųjų laikų retai pasitaikydavo iš japonų šviesuomenės viena, kitą žmogų atversti Katalikų Bažnyčion.

Bet štai pirm keletos mėnesių vienas Tokyo universiteto — stambeldžių mokslo įstaigos — profesorius paliko kataliku. Jis apie savo atsivertimą parašė įdomią knygą, kuri pateko į japonų šviesuomenės rankas ir su atsidėjimu yra skaitoma.

Į tai visa atsižvelgus, ypač kuomet aukštesnysis japonų luomas rodo savo palankumo Katalikų Bažnyčiai, galima pripažinti, kad šandie Japonija jau gerokai pribrendusi prie atsivertimo Kristaus mokslan.

Krikščionybė Japonijoje. Japonijai aušta naujoji gadynė. Spalių 30 d. Šv. Petro Bazilikoje, Romoje, Šventasis Tėvas Pijus XI konsekrovo pirmąjį japonų vyskupą.

Tad pravartu pažvelgti į japonų krikščionybės praeitį. Liudna ta praeitis. Nes pirmieji japonai krikščionys katalikai ne vien ilgus laikus buvo persekiojami, bet kankinami ir žudomi.

Japonijon krikščionybę indė Rytų apaštalas Šv. Pranciškus Kraveras. 1549 metais į Dangu Ėmimo šventėje šventasis su dviem kitais jezuitais ir dviem apkrikštytais japonais išlipo iš laivo į Kagosima.

Šv. Pranciškus Japonijoje neturėjo didelio pavykimo, kokį turėjo Indijoje, apaštalaudamas. Nežiurint to, jis visgi prie japonų daug prisirišo.

“Aš mintiju”, rašė jis viename laiške, “jog tarpe daugelio barbarinių tautų neberasi tokio įgimto gerumo, kaip japonuose.”

Kuomet Šv. Pranciškus Ksaveras lapkričio m. 1551 metais apleido Japoniją, jis turėjo apie vieną tukstantį japonų atvertęs. Po to per kokį pusamžį (50 metų) Japonijoje atlikta stebėtini misijonierių

darbai. Tais laikais daug misijonierių kunigų ir brolių iš Europos nuvyko į Japoniją. Buvo atversta katalikybėn virš 300,000 japonų.

Nagasaki skaitėsi didžiausias krikščionių gyvenimo centras. Bažnyčion buvo atversta nemažai aukštos kilmės ir karališkos giminės japonų.

Prasidėjo persekiojimai. Katalikų persekiojimai Japonijoje prasidėjo 1587 metais, kuomet ciesorius Hedeyoši paskelbė tuo tikslu ediktą. Jis savo rašte nurodė, kad misijonieriai esą Europos princų slapti agentai, jie pravedą kelią princams užpulti Japoniją.

Visuotinas katalikų persekiojimas iškilo 1597 metais ir pasiekė aukščiausiojo laipsnio vasario 5 d., kuomet mieste Nagasaki nukryžiuota 6 pranciškonai kunigai, 15 japonų pranciškonų tretininkų, 3 japonai jezuitai ir du tarnu.

Mirus Hedeyoši, Bažnyčia turėjo kokį laikotarpį ramybės. Ir taip, 17-ojo šimtmečio pradžioje japonų katalikų skaičius buvo pasiekęs 1,800,000.

Kitas persekiojimas kilo 1617 m. ir tęsėsi apie dvidešimtį metų. Tai jau buvo baisios krikščionių skerdynės. Tarpe 1617 ir 1635 m. 300,000 japonų krikščionių išžudyta. Tik vienu misijonierių virš 200 žuvo. Šimabara vienomis skerdynėmis prazudyta 40,000 vyrų, moterų ir vaikų. Po to visoje Japonijoje buvo išlipinti ediktai prieš krikščionis ir jie veikė per 200 metų. Juose tarp kitko buvo pažymėta: “Ka ilgai saulė šildys žemę, nei vienas krikščionis negali ineiti Japonijon; ir tegul žino patsai Ispanijos karalius ar krikščionių Dievas, ar visų Didysis Dievas, jei jis peržengs tą įsakymą, užmokės savo galva”.

Tuo budu japonai krikščionys pasiliko tokiais tik savo širdyse ir per du šimtu metų misijonieriams šalis buvo uždaryta.

MUSŲ DARBAI

Kolegijos Metraštis.

Metraštis, teikdamas Lietuvos Kolegijos pradžios ir vystymosi istorija, neužmiršta nė ateities. Yra svarbu, kad toji kolegija augtų kaip mokinių skaičiumi, taip ir tinkamais namų įtaisymais. Paruošti daugiau vietos, geriau visa įtaisyti — visam reikalingos lėšos. Kad tasai sunkus darbas eitų sparčiau su visuomenės pritarimu, yra tuo tikslu įsteigta Kolegijos remėjų Draugija.

Tie remėjai tai ir yra Kolegijos Kurėjai. Kad ne jie, sunku būtų apie mūsų mokyklos gyvavimą ir ypatingai apie josios patobulinimą ir išplėtimą svajoti. Bet remėjai savo centais kaip tik ir dirbą kitą šventą darbą. Esama visokių remėjų. Vienkartiniai duoda kokią nors auką ir tuo pačiu lieka remėjais, bet jiems Remėjų Draugija neteikia jokių teisių, tik tai, kurios jiems tenka dvasiniame gyvenime.

Pati Draugija dalinama į tris didžiules skyrius, butent: garbės remėjai, amžini remėjai ir nuolatiniai remėjai. Šitie visi remėjai yra skaitomi tikraisiais Draugijos nariais ir naudojasi visomis teisėmis. Jie gauna savaitinį laikraštį "Laivą", Seime turi sprendžiamą balsą, naudojasi visais atlygiais ir maldų bei šv. Mišių malonėmis, kurios už juos vienuolių yra kalbamos ir laikomos. Už kiekvieną mirusį narį yra atlaikomos dvejios šv. Mišios. Šita visa yra tikrai menkas atlyginimas už tas gausias aukas, kurias remėjai iš savo geros širdies teikia Kolegijai. Ne vienuoliai ir ne kolegija jiems gali atsilyginti, bet gerasai Viešpats Dievas atlygins jiems šimteriopai paskutinėje dienoje už tai, kad jie dirbo Jo garbei šventą darbą.

Garbės nariais yra skaitomi visi tie, kurie kolegijos naudai yra aukoję bent

šimtą ar daugiau dolerių. Tos garbės jie gali įgyti ir kitais būdais, ne tik tai pinigine auka. Kuomet Kolegijos prietelius įdeda daug širdies, surasdamas daugelį naujų remėjų, kuomet platina "Laivą" arba Remėjams paaukotas knygas; kuomet ištikrųjų daug pasidarbuoja, gali jam tą garbės vardą Centras suteikti. Amžiniais remėjais skaitomi tie, kurie aukoja po penkias dešimtis dolerių arba panašiai, gal kiek mažiau negu garbės remėjai pasidarbuoja Kolegijos naudai. Nuolatiniai remėjai moka po tris dolerius į metus. Šitie yra eiliniai bet patys svarbiausi remėjai, nes jų yra daugiausia ir jie nuolatos atmena kolegijos reikalus.

Ne tik tai pati įstaiga yra reikalinga daug lėšų, bet esama ir mokinių, kurie yra jos reikalingi. Svarba tame, kad yra daugelis vaikinių, kurių tėvai labai neturtingi ir jokių būdu negali išleisti savo sūnų į mokslą. Kaip tik dažniausia pasitauko, kad toki neturtingų tėvų vaikai yra labai gabūs ir geri. Tiesa, patys Tėvai Marijonai daugumą tokių moko veltui, reiškia leidžia jį į mokslą savomis lėšomis. Bet patys vieni negali daugeliui tiek lėšų suteikti, kad visiems norintiems užtektų. Tai kaip tik čia yra gera proga nuoširdžiams remėjams juos sustelpti. Reikia atminti, kad žmogus yra brangus. Kuomet jisai išėina mokslus, užaugęs gali labai daug gera atnešti žmonėms.

Toksai globėjas, duodamas lėšas neturtingam arba našlaičiui, žino gerai, kad jisai auklėja sau sūnų, kuris niekuomet jo neužmirš ir visuomet pasiliks dėkingas. Palikęs kunigu toksai jaunikaitis gausiai atsilygins savo geradėjui ne tik tai jam esant gyvam, bet ir mirus. Jisai kasdien, laikydamas šv. Mišias, atmins jį toje šv. Atnašoje. Kiek tai gausių malonių tokiam geradėjui suteiks patsai Viešpats Dievas!

Geradėjas žino, kad jisai turi užtartytoją pas Dievą asmenyje to kunigo, kuris tik jo pastangomis ir lėšomis pasiekė kunigo luomo. Verta todėl pavargti ir toksai jaunikaitis parenti.

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ DRAUGIJOS

I S T A T A I

I. Draugijos Tikslas.

1§ Marijonų Kolegijos Remėjų Draugijos tikslas:

- a) Dievo garbė,
- b) savytarpė pašalpa maldomis,
- c) asmeninis tobulinimasis,
- d) parama Marijonų Kongregacijos apšvietos įstaigoms,

II. Priemonės

2§ Draugija savo tikslą siekia šiomis priemonėmis:

- a) Savo narių tarpe vykdo tikėjimo, Dievo ir artymo meilės ir kitas dorybes.
- b) Už visus gyvus ir mirusius Draugijos narius kasdien kalba 1 Sveika Marija, o už mirusį Remėją ir paskelbtą laikraštyje „Laive“ nariai sukalba 1 dalį šv. Ražančiaus.
- c) Platina ir remia lietuvių katalikiškų spaudą.
- d) Aukomis ir darbu remia Marijonų vedamąsias mokslo įstaigas, ragindami kartu geros valios žmones prie tos paramos prisidėti.

III. Nariai

3§ Draugijos nariais gali būti kiekvienas katalikas.

Pastaba. Jaunesni negu 16 metų Remėjai naudojami Draugijos privilegijomis, bet neturi balsavimo teisės.

IV. Remėjų Teisės

4§ Visi Remėjai yra Marijonų Kongregacijos maldų, gerų darbų ir nuopelnų dalininkai.

5§ Už visus gyvus ir mirusius Remėjus metuose laikomos dvejos šv. Mišios: šv. Panelės Marijos Nekalto Prasidėjimo šventėje (gruodžio 8 dieną) ir Sekminių dienoje.

6§ Atskirai už kiekvieną mirusį Remėją laikomos dvejos šv. Mišios, gavus pranešimą Remėjų Centre 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.

7§ Nuolatiniai, amžini, garbės Remėjai, o taipgi Remėjai-Steigėjai gauna „Laivą“ veltui; taipgi gauna narystės ir garbės pažymėjimus.

Pastaba. Visos išvardintos privilegijos tešiasi tik tam laikui, kuriam panorėjo būti, suteikdami auką.

V. Remėjų Pareigos

8§ Stengsis gaivinti ir didinti savyje tikėjimą, meilę ir kitas dorybes.

9§ Stengsis pavyzdinčiai gyventi.

10§ Kasdien kalbės 1 Sveika Marija visų Remėjų intencija.

11§ Už mirusį Remėją ir paskelbtą laikraštyje „Laive“ atskirai sukalbės šv. Ražančiaus dalį.

12§ Nuolatiniai Remėjai aukoja į metus \$3.

13§ Amžini aukoja \$50.00 iš karto arba dalinai per trumpą laiką.

14§ Garbės Remėjai aukoja bent \$100.00, arba daug pasidarbuoja Kolegijos Remėjų Dros naudai, t. y. suranda arba 10 garbės remėjų, arba 20 amžinųjų remėjų, arba 50 nuolatinųjų remėjų.

15§ Remėjai — Steigėjai kuriamoms mokslo įstaigoms aukoja ne mažiau \$500.00.

VI. Organizacija

16§ Marijonų Kolegijos Remėjų Draugijos Centrą sudaro Marijonų Kongregacija.

17§ Dros skyriai sudaromi kiekvienoje kolonijoje, kur susiras bent 3 Remėjai.

18§ Bent iš 3 skyrių gali būti sudarytas Remėjų Apskritys.

19§ Skyrių valdybą susidaro iš 3 ar 5 asmenų, sulyg reikalo.

20§ Nuolatiniai, amžini, garbės Remėjai ir Steigėjai turi sprendžiamąjį balsą Draugijos Seimuose.

21§ Visuotinieji Seimai įvyksta kas metai ir gali keisti Draugijos įstatus Marijonų Kongregacijos Vyriausiam Vadovui sutinkant.

22§ Seimai nustato sekantiems metams darbų planus.

VII. Likvidacija

23§ Likviduojant skyrių, ar apskritį jų įgytasis turtas pereina Dros Centrui.

Susirinkimų Tvarka

1. Malda.
2. Pereito susirinkimo protokolo skaitymas
3. Nebaigtieji reikalai.
4. Komisijų pranešimai.
5. Nauji sumanymai.
6. Naujų Remėjų priėmimas.
7. Pabaiga ir malda.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kodel Mozės įves-
tas apipjaustymas vaikų yra katalikų pa-
naikintas? *Rochesterietis.*

ATSAKYMAS. — Su Jėzumi pasi-
baigė senoji sandara ir prasidėjo naujoji,
togidel ir nebuvo reikalo prisilaikyti seno-
sios sandaros įstatymų, aiškiai skaitome
Šventajame Rašte.

KLAUSIMAS. — Ar gerai pasielgė
Jėzus, per žydų velykas be Švenčiausios
Panelės žinios budamas tris dienas sina-
gogoje ir tuomi padarydamas Jai daug
rupesčio? *Rochesterietis.*

ATSAKYMAS. — Kiekvienas Jėzaus
Kristaus žodis ar žingsnis turėjo savo
tam tikro tikslo. Jisai ir kudikis, ir vai-
kas, ir suaugęs budamas, buvo tikrasis
Dievas-Žmogus, apie ką gerai žinojo ir
Švenčiausioji Panelė. Šitas Jojo gyveni-
mo įvykis yra labai pamokinas mus: kaip
Švenčiausioji Panelė atrado bažnyčioje
prasišalinusįjį nuo Jos Jėzų, tai ir mes,
žmonės galime atrasti Jėzų tikrai bažny-
čioje, jei Jisai prasišalina nuo mūsų. Gi
Jisai prašalina, jei mes įpuolame į mirti-
nus nusidėjimus. Vienintelis budas šiuo
atveju surasti Jėzus yra tai eiti bažny-
čion atlikti gera išpažintis ir atgaila. Ki-
to kelio nėra.

KLAUSIMAS. — Ar galima užpirkti
šv. Mišias tąja intencija, kad kitam atsi-
tiktų kas blogo? *S., Manchester, Conn.*

ATSAKYMAS. — Kerštas ir apmau-
dos yra viena didžiausiųjų nuodėmių, už
kurias Dievas nelengvai baudžia. Togidel
ir Dievas netiktai neišklauso tokių maldų,
bet už tokias net baudžia, nes toksai mal-
davimas yra paniekinimas Viešpaties. Aiš-
ku, jog nėvienas kunigas neapsiims lai-
kyti šv. Mišių tokia intencija.

KLAUSIMAS. — Kaip išaiškinti tą,
jog kiekviena nuodėmė bus žmonėms at-
leista, o kas kalba prieš Šventąją Dvasią,

tam nebus atleista nei šiame pasaulyje,
nei busimame. *J. G., Waterbury, Conn.*

ATSAKYMAS. — Čia reikia sau pri-
siminti kokiose aplinkybėse Jėzus ištare
šiuos žodžius. Buvo taip: pas Jį atvedė
viena velnio apsėstąjį aklą ir nebylį ir
Jisai jį išgydė. Visa minia stebėjosi ir
sakė: Ar ne šitas Dovydo sunus? O pari-
siejai išgirdę tą tarė: Jis išvaro velnius
ne kitaip, kaip tik per velnių kunigaikštį
belzebubą. Jėzus, žinodamas jų mintis, su-
maišė pariziejų kalbą, išrodydamas jų
prieštaravimą sau patiems ir, norėdamas
visiems parodyti pariziejų širdies užkie-
tėjimą ir jų didžiausiąją nuodėmę, ištare
šiuos žodžius: “Kiekviena nuodėmė ir
piktžodžiavimas (t. y. Dievui) bus žmo-
nėms atleista; kasgi kalba prieš Šventąją
Dvasią, tam nebus atleista nei šiame pa-
saulyje, nei busimame.” Priklašdami Jė-
zaus stebuklą belzebubo galybei, parzie-
jai piktžodžiavo Šv. Dvasiai.

Prieš Šventąją Dvasią žmonės pikt-
žodžiauja, kada aiškius Dievo darbus, žmo-
nių labai padarytus, palaiko piktosios dva-
sios darbais, lyg kad tyčiomis užmerkda-
mi savo akis tiesai. Šiąja nuodėme sutepta
žmogaus širdis vargiai begali priimti Šve-
ntosios Dvasios malones, nes žmogus tam-
pa lyg apakęs ir nebenori pripažinti aiš-
kios tiesos, atmeta visas malones, nebe-
jaučia reikalo daryti tikrojo gailėsio, kas
yra butina sąlyga užėti ant išganymo ke-
lio. Tačiau šv. Tomas Akviniėtis sako, jog
visagalis gailestingasis Dievas ypatinga
savo malone gali sutrinti ir tą širdį ir at-
vesti į atgailą, bet šitokie nusidėjėliai be-
veik niekad nepriima atgailos daryti,
užsispiria. Togidel ir Jėzus turėjo tiesos
sakyti, jog tokiems prieš Šventąją Dvasią
nusidėjimai nebus atleisti.

* * *

Lietuvos Žinios

— ŽILIAI (Panemunėlio v.) Pil. Bitinas kasdamas šulinį 2 metrų gilumoje rado ritinį senovinio ažuolo medžio; kasat dar giliau — rado akmenų, senų kokių, šuki; ir molos žemės, lyg šikšnos, patą. Duobę matė kasė. Pasakoja, kad čia dvaras buvęs, bet niekas nebeatmena.

— 500 metų sukaktuvės. — 1930 metais visa Lietuva ruošiasi iškilmingai švęsti 500 m. sukaktuves nuo mirties Didžiojo kun. Vytauto, kuris, užmiršdamas savo asmens reikalus, visą savo gyvenimą aukojo Lietuvai. Jis padarė Lietuvą galiną ir turtingą. Vytautas sutriuškino Vokiečių ordeną ties Žalgiriu 1410 metais. Lietuva, budama laisva, ruošiasi iškilmingai minėti šio didvyrio sukaktuves savo sostinėje Vilniuje, kurią šiandien yra užgrobę didžiausi mūsų priešai lenkai.

— Pranešama, kad po atsilankymo Latvijos užsienio ministerio Cielenšo Kaurne, prasidėjo pasitarimai užmezgimui artimų ir draugingų ryšių ir sudarymui nepulimo sutarties. Tuo reikalu laike Tautų Sąjungos posėdžių Pabaltės valstybių atstovai turėjo pasikalbėjimų. Visi pareiškė norą sudaryti Pabaltės Sąjungą iš Lietuvos, Latvijos, Suomijos ir Estijos, iš vienos pusės, o Rusija ir Vokietija iš kitos. Tuomet abi sąjungos sudarytų nepulimo sutartį.

Cielenš pranašauja naują karą už 20 metų.

— Finansų ministerija birželio mėnesį pradėjo statyti Ežerėnuose naują muitinei namą, o Jonišky — muitinės sandėlių. Iki šiol perverčiamos prekės Jonišky buvo padedamos geležinkelio sandėliuose, bet tas sudarė nepatogumų. Ateity didėjant tranzitiniam judėjimui per Lietuvą teks atsisiurėti ir į patogesnę bei greitesnę prekių perkrovimą.

— Spalių 3 d. 11 valandą ant stato-

mų ateitininkų rumų (Laisvės Alėja Nr. 3) iškelta vainikas. Tai bene bus aukščiausias Laisvės Alėjoje namas. Jis turi iš viso šešis aukštus. Šiandien tiems rumams baigta krekvos pastatyti.

Lietuvos Konstitucijos Pakeitimo Reikalai. (Iš Vidaus Reikalų Ministerijos gauta toks komunikatas): "Iš patikimų šaltinių sužinojome, kad konstitucijos pakeitimas lies bendrais bruožais šias sritis: 1) bus sumažintas seimo atstovų skaičius, butent iki 40 atstovų; 2) bus pakeltas rinkimų ir renkamųjų amžius, balsuoti galės tiksliai baigę 24 metus, o būti renkama galės tik pasiekę 30 metų; 3) seimas bus renkamas ilgesniam laikui, butent, 5 metams; 4) aiškiai nustatomas seimo posėdžiavimo laikas — seimas posėdžiaus kasmet du kartu po 3 mėnesius; 5) pailginamas rinkimų paruošimo laikas, butent, nauji rinkimai turės įvykti ne vėliau, kaip per 6 mėnesius; 6) seimo atstovams bus draudžiama verstis pašaliniais verslais ir dalyvauti visokiose bendrovėse ūkiškiems tikslams; 7) respublikos prezidentą rinks visa tauta; 8) respublikos prezidentas bus renkamas 7 metams; 9) respublikos prezidentas skirs ir atleis ministerius; 10) seimas galės nepasitikėjimą ministerių kabinetui pareikšti tik trimi penktadaliais balsų; 11) respublikos prezidentas turės teisę, seimui nesant, dekretus leisti; 12) respublikos prezidentą pavaduos aukščiausiojo teismo pirmininkas; 13) valstybės kontrolė bus nepriklausoma institucija — valstybės kontrolierius bus nekeičiamas ir jo negalės atstatyti nei seimas nei respublikos prezidentas; 14) valstybės kontrolierius atsakys už savo darbus tik aukščiausiajam valstybės teismui. Šitie punktai bus patiekti tautai nubalsuoti referendumo metu."

Svarbus Reikalas

Mūsų kolonijos apmiršta, — reikia joms vadų. Įstatėjimas smarkiai plinta, — mums reikia susipratusių Amerikoje gimusių lietuvių. Kitos tautos mus nustumia, — mums reikia gausingos šviesuomenės, inteligentų. Netikėjimo prietarai plinta, — reikia gerų misijonierių, atsidavusių apšvietos plėtimui vienuolių.

Kur visa tai gausime? Turime išsiauklėti. Marijonų Kongregacija pasižadėjo įkurti bernaičiams Kolegiją, iš kurios galės kilti visos eilės susipratusių jaunuolių, busimų mūsų išėivijos vadų.

Marijonai priruošiamąjį darbą atliko. Jau turi pasiuntę net 8 studentus į Europos Universitetus specializuotis, kad busimoje Kolegijoje galėtų mokytojauti. Bet dar neturime pastatę erdvių tinkamų Kolegijai murų. Marian Hills Kolegija gali talpinti vos apie 30 studentų, o čia reikia vietos ruošti 150-200 studentų.

Visą savo laiką, darbą ir lėšas sudeda Marijonai beruošdami Aukštąjį mokslo įstaigai mokytojus, neišgali pastatyti erdvių Kolegijai rumų. Plati visuomenė, kurios labai dirba Marijonai, turėtų ateiti su gausia parama. Žinokite, nei vienas Marijonas savo turto neturi. Kiekvienas Jūsų centas bus pavartotas ten, kur Jūs jį paskirsite. Iš Tamstos laukiame paramos. Visiems geriems darbam Tamsta ištiesi pagelbos ranką, juo labiau mūsų pačių Amerikos lietuvių reikalui, mūsų Tautos ateičiai neuždarykite savo geros širdies. Aukokite sulyg savo išgalės. Daugiau turite, daugiau aukokite kilniam tikslui, mažiau turite — mažiau duokite, bet neatsisakykite paremti lietuvių bernaičių Kolegijos. Malonėkite pažymėti kryžiumi (x) tinkamose vietose Jūsų skirtą auką ir atkirptę siųskite šiuo adresu:

MARIJONŲ KOLEGIJOS REMĖJŲ CENTRAS 2334 SO. OAKLEY AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS.

Malonėkite priimti mano auką ..... dol. .... c.
MARIJONŲ KOLEGIJAI IR ĮSKAITYKITE MANE

Vienkartinis Remėjas ( ) moka sulyg išgalės	Nuolatinis Remėjas ( ) moka \$3.00 į metus	Amžinasis Remėjas ( ) moka \$50.00	Garbės Remėjas ( ) moka \$100.00	Kolegijos Steigėjas ( ) moka \$500.00	Dienos Uždarbi ( ) \$.... c....	1000 pilytų Kolegijai ( ) \$25.00	siunčiu \$.... c....
---	---	--	--	---	---------------------------------------	---	-------------------------

Mano adresas .....

Paaiškinimas. Visi Marijonų Kolegijos Remėjai yra Vienuolijos nuopelnų gerų darbų dalininkai. Nuolatiniai Remėjai moka į metus \$3.00 ir gauna per visus metus laikraštį "Laivą". Amžinieji inėšę \$50.00 pasiieka Remėjais kol jie gyvi, o Garbės Remėjai ir Steigėjai yra skaitomi Remėjais kol Marijonų Vienuolija gyvuos. Jie visi gauna laikr. "Laivą" nuolatos. Atskirai metams "Laivas" — \$2.00.

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ
2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

Užsakykit savo giminėms į Lietuvą
"DRAUGĄ"

"Draugo" kaina metams Lietuvon
\$7.00; pusei metų \$4.00

"DRAUGAS"

2334 So. Oakley Ave.
CHICAGO, ILL.